

ordførere, men det kan være, hr. Arne Melchior kan løfte sløret for det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu bestemmer Folketingets forretningsorden, at det, jeg siger ved denne lejlighed, skal være rettet til hr. Arne Melchior, da han har haft hovedindlægget.

Derfor vil jeg spørge hr. Arne Melchior, om han ikke er enig med mig i, at efter den ordveksling, der har været omkring begrebet flygtninge, rigtige flygtninge osv., er der intet hold i det, når Dansk Folkeparti siger, at de gerne vil modtage rigtige flygtninge i Danmark, når de alligevel siger nej til at tage kosovoalbanske flygtninge. Og deler hr. Arne Melchior mit ønske om, at vi aldrig mere skal høre Dansk Folkeparti sige det, de til syvende og sidst ikke mener: at de godt vil tage imod flygtninge?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

På den ene side sagde hr. Thulesen Dahl tidligere, at jeg har stor rutine i det her hus. På den anden side har han nu fundet ud af, at jeg var lettere oprevet over hans hån over for mig om mit niveau og den slags ting. Jeg var aldeles ikke lettere oprevet. Jeg udtrykte klart, og jeg kan altså tale ret tydeligt dansk, at jeg var glad for den kritik, jeg fik fra hr. Thulesen Dahl og fru Pia Kjærsgaard. Er det at være lettere oprevet, når man er glad og taknemlig? Jeg var måske euforisk i min glæde, og det skal jeg så søge at dæmpe ned, men jeg er nu engang højt gearret, og det må de finde sig i.

Så er der spørgsmålet om midlertidighed. Det har jeg faktisk svaret på i min ordførertale, og jeg nævnte noget med, at én tåbe kan spørge om mere, end ti vise kan svare på. Dette spørgsmål kan ikke besvares, og der er ingen, der kan besvare det, så derfor har hr. Thulesen Dahl ikke nogen mulighed for at stille mig og afkræve mig et svar på dette spørgsmål. Det er der ingen der kan besvare.

Jeg må sige til hr. Thulesen Dahl, at det drejer sig altså om mennesker af kød og blod ligesom ham og hans forældre og hans øvrige familie. Det drejer sig altså ikke om gods eller tømmer eller papkasser. Jeg kan ikke vide, jeg kan ikke ane, hvordan forholdene i Kosova er om et halvt år eller om fire år. Jeg kan ikke ane det. Derfor vil jeg selvfølgelig ikke forpligte mig, og det er kun en tåbe, der ville være villig til at

forpligte sig til at sige, hvordan vi skal gøre med disse levende medmennesker på et givet tidspunkt, som vi ikke ved hvornår indtræffer, eller hvordan det vil se ud.

Til fru Dorte Bennedsen kan jeg sige to gange ja og tak for spørgsmålet. Jeg er totalt enig med fru Dorte Bennedsen, og vi er lige fortrøstningsfulde over for, hvordan denne her lov vil blive anvendt i praksis.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Thulesen Dahl for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kunne ikke drømme om at håne hr. Arne Melchior. Jeg synes, han klarer det utrolig godt selv.

Det, jeg vil sige til hr. Arne Melchior, er, at vi omkring det spørgsmål, som hr. Arne Melchior ikke ville besvare, lige præcis er ved kernen. Det er jo utroligt, at det ikke kan lykkes at få nogen ordfører til at sige det, som alle ved, nemlig at selv om der opnås fred i Kosovo, selv om forholdene bliver, så det er muligt for flygtningene at vende tilbage, så vil man alligevel ikke sende disse mennesker tilbage. Det er jo lige præcis her, kernen er.

Jo, Dansk Folkeparti vil gerne modtage flygtninge i Danmark, hvis det er midlertidigt. Men der er ikke tale om midlertidighed. Det har været lysende klart under denne her behandling, i og med at ingen har villet forholde sig til det meget enkle spørgsmål, at de mennesker, som kommer her til landet, selv om der bliver mulighed for det, kun skal retur, hvis de selv ønsker det. Så meget om midlertidighed.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Denne lille debat om midlertidighed viser forskellen i opfattelse af ting. For hr. Thulesen Dahl er mennesker og ting ligeværdige. For hr. Thulesen Dahl er lovgivningen et matematisk spørgsmål. For os andre handler den altså om vanskelige, ofte uforudsigelige situationer. Lovgivere er ikke profeter. Vi kan ikke forholde os til, hvad der skal gøres i en situation, vi ikke kender. Alt andet ville være ren dumhed, og det synes jeg faktisk spørgsmålet er udtryk for.

Henrik Svane (RV):

Indledningsvis vil jeg sige, at der er da et par glædelige ting, man kan sige om den situation,